

ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΓΡΑΦΟΥΣΑΙ

Είς τάς ἀραιάς τάξεις τῶν γραφουσῶν Ελληνίδων καταλέγεται καὶ ἡ μετριόφων, ἀλλ' ἐπιζήλου μορφώσεως κυρία Ιταλα - Μαρία Παπαδάκη, σύζυγος τοῦ ἐν Ρόδῳ Γενικοῦ προξένου τῆς Ἐλλάδος κ. π. Παπαδάκη. Κόρη τοῦ ἐν Ἀμερικῇ ἥδη πολυμιθοῦς καθηγητοῦ κ. Φραβασίλη, ἔξισην εἰς περιβάλλον καλλιτεχνικόν, ἀσχοληθεῖσα δὲ εἰς μελέτας, ηδοκίμησεν εἰς τὴν λογογραφίαν. Καὶ ἄλλοτε ἐδημοσιεύσαμεν πεζὰ ποιήματά της, εἰς τὰ ὅποια ὑπάρχει πάντοτε ἡ νοσταλγία τοῦ παρελθόντος, ἥδη δὲ παραθέτομεν καὶ νεωτέραν αὐτῆς ἐμπνευσοιν, ἀρμονιζομένην πρὸς τὴν συμπαθῆ καὶ περικαλλῆ φυσιογνωμίαν της.

Ιταλα Παπαδάκη

ΡΕΜΒΑΣΜΟΣ

Ο πᾶν ἡρεμεῖ!...
Μὲ τὴν ψυχὴν ἐλευθέρων καὶ τὸ βλέμμα διεισοπόλον τὰς κυμάνσεις, παρακολούθω, τοῦ Ζεφύρου, δυτικὰς τὸν μάγον τῆς Φύσεως κόσμον ἐρωτικῶς μέσα εἰς κύματα εὑωδεοτάτων ἀποπνοιῶν θωπεύει.

Τὸ πᾶν ἡρεμεῖ!...

Ἡ ιαρά, ἡ ἐκ τῆς ἀναγεννηθέσης ἐλπίδος προκληθεῖσα, ἐκ τῶν ἐγκάτων τοῦ στήμονος μου ἐξέρχεται, ἵνα ἐκ τῆς νάρκης μὲ ἐπαναφρέῃ, διὸ δὲν πρέπει νὰ ἀφίσω νὰ φιλορροήσωσιν οἱ κορυνοῦ τῶν φαντασιῶν ἀνθοδεσμῶν, νὰ μοῦ ὑποδείξῃ ὅτι ἡ ἐλπὶς — ὁ μόνος ἀληθῆς ἐπίλογος πικροῦ, πλὴν νοσταλγοῦ μαρτυρίου —, διὸ ἡ θωπεία τῆς προσδοκίας, τὸ ἀσμα τῆς ἀνοίξεως, εἰνεκάντος δοφεμβασμὸς τῆς ψυχῆς, εἰς τὸν βρύθὸν τῆς δποίας ἀναπολήσεις σταθεραὶ καὶ ἀσβεστοὶ φιλοζούνται.

Τὸ πᾶν ἡρεμεῖ. . .

Μέσα εἰς τὰ πολυνδαίδαλα βασίλεια τοῦ ἰδιαιτέρου κόσμου τοῦ συγτελούμένου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ μον ἀνθρώπῳ, τὸν νέον προσπλαθὼ νὰ τονίσω ὁμοίων, εὐθυμίαν σκορπίζοντα, διὸς τοὺς γόνους καὶ τὰς οἰλμωγὰς τοῦ φρουρματισθέντας.

τος παρελθόντος καλύψω. Παλαίω ἀπεγγωσμέτως δπως προελαύνοντας πρὸ ἐμοῦ τοὺς φαντασμαγορικοὺς κόσμομος τῶν ἀποσβεσθέντων δνείσθων ἵδω καὶ τὸ βάθον ἀγαστηλόντω τοῦ ὑπερκάλλουν ἰδανικοῦ, δπερ οὐδεμίᾳ ἀνθρωπίνῃ φαντασίᾳ διέγραψε τοσούτῳ ζωηρόν, πλῆρες φλογεροῦ πάθους, ἐνθέρμου γοητείας καὶ ζηλευτῆς τρυφερότητος.

Ἄγραι καὶ Ἐπη καὶ Ιαμβοί! . . .

Ἐν τῷ λυγμῷ μον καὶ ἐκ τοῦ δακρύου μον τοὺς ὠδαιοτέρους ἥχοντας σας τονίσατε καὶ ὅ, τι δύναται νὰ ἀποδώῃ ἡρεμίαν πνεύματος καὶ θωπείαν αἰσθήσεων καὶ γλικασμὸν φαντασμαγορικῆς εἰκόνος, σεῖς ὅ Μονσαί, μέλιφατε

Ἐν Ἀθήναις 1915.

ΙΤΑΛΑ - ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΟΡΙΣΜΟΙ

Μονοτικοδιδάσκαλος : "Ἐνας κάνοις, ὁ δποῖος ὑπὸ τὸ πρόσχημα νὰ διδάξῃ εἰς νεάνιδα τὸ κλειδὶ τῆς μονοτικῆς κλίμακος, τὴν μανθάνει συνήθως νὰ παίρνῃ τὸ κλειδὶ τῆς ἑξωτερικῆς κλίμακος.

Συγγρνόμη : Συγχώρησις ἐνὸς οφάλματος, ἡ ὅποια μᾶς ἐπιτρέπει νὰ διαπλάξωμεν νέον οφάλμα.

Συλλέκτρια ἐράνων : Ἐπαΐτις πλονοία, ἡ ὅποια κάμνει ἀγαθοσεγγίας μὲ τὸ χρῆμα τῶν ἄλλων.

Φιλάργυρος : Βλάξ, δποῖος πεθαίνει τῆς πείνας διὰ τὴν φυλάττη τὰ πρός τὸ ζῆν.